

[Justitsministeren.]

noget som helst Retfærdssynspunkt, hvis man vil se forstandigt og objektivt paa Sagen.

Jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen af denne Dokumentation vil indse, at jeg har ikke foretaget en eneste Løsladelse af Varetægtsfanger, som der ikke er Hjemmel for. Jeg haaber, det ærede Medlem videre vil indse, at jeg har ikke foretaget en eneste Løsladelse af Folk, der allerede var dømt, som maatte siges at være i Strid med de gældende Love eller i Strid med, hvad Retfærdighed og sund Dømmesans tilsiger en; jeg haaber, at det ærede Medlem herefter vil indrømme, at han og hans Blad har gjort mig Uret, naar de fortæller deres Læsere, at jeg er en saadan slem Justitsminister, der ganske ulovligt sidder og løslader Landsforrædere i stor Stil.

At man har forsøgt at fortælle Læserne og visse Kredse af Befolkningen dette, fremgaar af forskellige Artikler i den sidste Tid i det ærede Medlems Blad. Jeg skal blot nævne en enkelt Artikel af den 14. Januar i Forbindelse med Bomben i Aalborg, hvor man udtrykker, at Statsministeren og jeg til en vis Grad gjorde os ansvarlige for, at den Slags Ting sker her i Landet, at det maatte ventes at ske, naar man havde en saadan Justitsminister og en saadan Statsminister.

Der staar:

„Justitsministerens Løsladelsespolitik og Landsrettens uforstaaelige Mildnelse af tidligere afsagte Domme har udløst den dybeste og mest berettigede Harmen i Folket...“

og:

„Hvis det er ærlige Frihedskæmper-Elementer, der i Misforstaaelse af Situationen staar bag Udsendelse af det illegale Skrift fra „Ryparkens Venner“ og bag Attentatet i Aalborg, saa er det givet, at Ansvarret falder tilbage paa den Regering“

— og saa gentager man den gamle Traver: „som vandt sin Mandatfremgang takket være Landsforræderes Stemmer“, og saa kommer Ansvarret, som man lægger paa mig:

„og hvis Justitsministeren kun synes at have een eneste Bekymring: hvorledes han i alle Ender og Kanter kan hjælpe disse Folk og forhindre, at Retfærdigheden sker Fyldest“.

Jeg haaber, det ærede Medlem, som det sandhedskærlige Menneske jeg er sikker paa han er, vil indse af den Dokumentation, jeg her har foretaget, at der er ingen Basis for at angribe mig paa den Maade, som

sket er. Det er fuldstændig fejlagtigt at bibringe de Kredse, han hører til, en saadan Opfattelse af min Gerning og et fuldstændig forkert Billede af det, der sker. Hvis det ærede Medlem skulde bestemme sig til at indse dette, vil denne Diskussion og denne Redegørelse jo have været særdeles nyttig, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem kan komme til andet Resultat, end at der finder ikke, hverken paa den ene eller anden Maade, Løsladelse Sted fra den nuværende Justitsministers Side i Strid med det, Loven siger man kan gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hedtoft: Der er jo kun Adgang nu til korte Bemærkninger, og nogen Mulighed for Diskussion eller Polemik mod de baade interessante og lange Ministerindlæg, der har været, er ikke tilladt. Jeg vil blot gøre to Bemærkninger til Ministrene.

Jeg vil forstaa Statsministerens Svar paa den Maade, at det Spørgsmaal, jeg har stillet til den højtærede Statsminister og Regeringen angaaende Sydslesvig, ønsker Statsministeren skal vente til Besvarelse til den Forespørgselsdebat, som Statsministeren talte om vil finde Sted her i Tinget.

Til den højtærede Finansminister, som jeg takker for Svarene, maa jeg ogsaa gøre en enkelt Bemærkning. Jeg takker, fordi Finansministeren var villig til at tilgive mig, at jeg paa et enkelt Omraade havde været — ikke taktløs, men noget i den Retning, havde råbet, at den højtærede Finansminister i sin Tid var et strengt og ubønhørligt Medlem af Arbejds- og Forligsnævnet. Dertil svarede Finansministeren, at det kunde jeg ikke vide noget om, for disse Forhandlinger var fortrolige. Jeg takker for Tilgivelsen; den var nu unødvendig. Det ved den højtærede Finansminister ogsaa, hvis han tænker meget nøje over det. Der var i sin Tid et Medlem af det høje Arbejds- og Forligsnævn, som foruden at være Medlem af Nævnet et Par Gange offentligt udtalte sig og udtalte sig særdeles aabenhjertigt, saa man ikke var i Tvivl om det daværende Medlem af Arbejds- og Forligsnævnets Mening. Det var i Relation dertil, jeg gjorde den, jeg synes ikke nedsættende Bemærkning: strengt og ubønhørligt Medlem af Arbejds- og Forligsnævnet.

Der har været Diskussion om en Række Ting under denne Debat, bl. a. om den Uro, der paa visse Omraader er her i Landet, og